

РЕШЕНИЕ

№ 11717

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **13140** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалбата на „СПИДИ“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор В. М. чрез пълномощник адв. Т. К. против Решение № ППН-01-907/2020 от 25.03.2025 г. на Комисията за защита на личните данни. Обосновават се доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довело и до неправилно прилагане на материално правните разпоредби. Изтъква се недопустимост на акта на Комисията за защита на личните данни, поради липсата на една от абсолютните процесуални предпоставки, необходими за неговото постановяване, а именно: надлежно пасивно легитимирана страна, доколкото депозираната жалба, поставила начало на административното производство е насочена към „А. С. К. Университетска многопрофилна болница за активно лечение Т.“ ЕАД, а не към „Спиди“ АД. Липсата на ясно, конкретно, своевременно и обосновано конституиране на оспорващото дружество в производството в определено качество пречатства упражняването на правото му на защита. Посочва се и наличието на нередовност в съзиращата Комисията жалба, тъй като в нея не е налице яснота и конкретика относно отправеното искане - дали се търси защита на нарушени права на жалбоподателя или се касае за съобщение за извършено нарушение. Като нарушение на процесуалните правила се изтъква и обстоятелството, че „Спиди“ АД е уведомено за образуваното производство близо четири години след сезирането на Комисията, в резултат на което е пречатствана възможността на дружеството да се снабди и ангажира доказателства, обосноваващи коректно изпълнение на куриерска доставка, извършена

преди толкова дълго време (С. проследяване, видеонаблюдение, записи от телефонни разговори, системни записи и т.н.). Като нарушена се сочи и нормата на чл. 36 от АПК, като Комисията е нарушила задължението си за служебно събиране на доказателства, като се е ограничила единствено до становищата и документите, визирани в решението и представени от Болницата и от „Спиди“ АД. Това от своя страна е довело и до нарушение на чл. 35 от АПК, като неизяснени са останали въпросите кое действие на пощенския оператор представлява „обработване на лични данни“, както и дали „Спиди“ АД има качеството на администратор на тези лични данни в контекста на конкретния казус. В тази насока се твърди, че при извършване на пощенска (куриерска) доставка в никой момент пощенският оператор не извършва действие „обработване“ по смисъла на дефиницията на ОРДЗ по отношение на личните данни съдържащи се вътре в пратката - той не ги получава от подателя/получателя на пратката, не ги записва, не ги организира, структурира и т.н. Не на последно място се посочва, че Комисията е допуснала нарушение и при упражняване на правомощията си по чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, като административният орган не е мотивирал решението си за налагане на имуществена санкция, а не са упражнени другите предвидени в закона правомощия. Счита, че Комисията не е съобразила решението си с целта на закона и е нарушила принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, като е следвало да приложи онези мерки, които са по-благоприятни за оператора, доколкото с тях, може да се постигне ефектът на превенцията. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът Комисията за защита на личните данни в депозирано по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Намира за неправилно твърдението, че оспорващото дружество не е разполагало с информация за съдържанието на пратката, като в тази насока изтъква обстоятелството, че за „Спиди“ АД съществува задължение, въведено в Закона за пощенските услуги, да пази тайната на кореспонденцията, независимо дали в тази кореспонденция се съдържат лични данни или не. Позовава се на принципа на отчетност по чл. 5, § 2 от ОРДЗ, който изисква от участниците в търговския оборот, вземайки предвид своята дейност, сами да определят какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 или съвместни администратори по чл. 26 от Общия регламент. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД и С. С. Н. не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано по жалба рег. № ППН-01-907/29.12.2020 г. на С. С. Н. против „Аджибадем Сити Клиник УМБАЛ Токуда“ ЕАД за нарушаване на ЗЗЛД. В жалбата са наведени твърдения за допуснато нарушение при обработване на неговите лични данни, тези на приятелката му и на новороденото им дете при изпращане на документи за припознаване на новородено, а именно: Декларация за припознаване и съобщение за раждане, които са изгубени от лечебното заведение.

С нарочно писмо изх. № ППН-01-907/2020#1/02.03.2021 г. „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД е уведомено за депозираната жалба и му е предоставена възможност да изрази писмено становище и да представи доказателства.

На 17.03.2021 г. от „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД е депозиран протокол от извършена проверка, ведно с писмени доказателства: декларация за припознаване от С. С. Н., съобщение за раждане № 1262/07.01.2020 г. и кореспонденция със „Спиди“ АД. Посоча се, че в

съответствие с чл. 65, ал. 1 от Семейния кодекс процедурата по припознаване на новородено в Болницата от бащата се извършва лично и писмено с декларация за припознаване по образец, която се подава до длъжностното лице по гражданско състояние чрез управителя на лечебното заведение. Декларацията съдържа лични данни за всеки един от родителите (ЕГН, гражданство, месторождение, местоживеене и номер на лична карта), както и трите имена на новороденото дете. Към декларацията служител от лечебното заведение съставя съобщение за раждане, което съдържа лични данни на детето и родителите. След попълване на документите, старшата медицинска сестра вписва данните от съобщението за раждане и декларацията за припознаване в Актовата книга за раждания. Отделно се изготвя фотокопие на документите, които се прилагат към пациентското досие на новороденото, съхранявано на хартиен носител. Документите се съхраняват в отделението „Акушерство и гинекология“ на болницата до изтичане на определените в СК срокове. Изготвените документи се изпращат от лечебното заведение до Ритуална зала с адрес: [населено място], [улица], където впоследствие се разпределят към съответната община по местоживеене на родителите за съставяне на Удостоверение за раждане. За изпращане на документите болницата използва куриерска фирма „Спиди“ АД, като получаването на документите от Ритуална зала се удостоверява чрез подписване на обратна разписка от служителя, който е получил пратката.

В конкретния случай, на 07.12.2020 г., С. С. Н. е подал декларация за припознаване, въз основа на която е съставено съобщение за раждане на Д. С. Н. № 1262/07.12.2020 г. Същите са изпратени от Е. Б. с пратка с товарителница 61278760375. Документите да доставени на адреса на Ритуална зала на 14.12.2020 г.

На 21.12.2020 г. С. Н. е сигнализирайл по телефона служител на болницата за липсата на документи. Въз основа на отправено запитване е установено, че пратката е доставена на адреса на получателя, но вероятно е приета от лице, което не е служител на Ритуална зала.

С писмо № ППН-01-907/2020 от 28.06.2024 г. КЗЛД е изискала становище от „Спиди“ АД относно изнесеното в протокола за проверка на „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД.

С отговор № ППН-01-907#4/15.07.2024 г. „Спиди“ АД дава следната информация: Между „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД и „Спиди“ АД е сключен договор за неуниверсални пощенски (куриерски) услуги на 21.02.2011 г. и Анекс от 19.05.2021 г. На 11.12.2020 г. Болницата е изпратила до Ритуална зала с адрес: [населено място], [улица] вътрешна куриерска пратка с товарителница 61278760375 с декларирано от подателя съдържание „документи“. За пратката е подадена рекламация от „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД и „Спиди“ АД. В хода на проверката са събрани сведения от отговорния за доставката шофьор-куриер, проверка на G. координати и видеонаблюдение, проверка на системни и телефонни разговори. Установено е, че пратката е доставена до получателя точно и в срок, на посочения в товарителницата адрес. Няма постъпила рекламация от получателя. Тъй като адресат на пратката е юридическо лице същата е доставена на рецепция в условията на COVID епидемиологична обстановка. В сведенията си отговорния за доставката шофьор-куриер посочва, че на 14.12.2020 г. са му възложени 172 бр. пратки за разнос и 118 адреса за посещения. За адрес [улица] имал две пратки за доставка - за „Банка ДСК“ АД и за Ритуална зала. Първо е доставил пратка с товарителница 61278873202 на „Банка ДСК“ АД, като я е приела Б.. След това е посетил Ритуална зала, където е оставил на рецепцията пратка с товарителница 61278760375, като жената на рецепцията се е разписала на устройството, казала си е името, но поради голямо натоварване, по невнимание, е закрил пратката в устройството като е запаметил фамилията на получателя по предходно доставената пратка и затова фигурира името Б.. При поискване на обяснения е посетил Ритуална зала, там са си спомнили за пратката, но са му казали, че не могат да я открият. Посочва

категорично, че пратката е доставена в Ритуална зала, като изразява съмнение, че същата е загубена там.

С решение по протокол № 30/24.07.2024 г. КЗЛД се е произнесла по редовността и допустимостта на жалбата, конституирала е страните и е насрочила жалбата за разглеждане по същество в открито заседание.

Съгласно изискването на чл. 27, ал. 2 от ЗЗЛД Комисията се е произнесла с нарочно решение, обективирано в протокол № 47 от заседание, проведено на 20.11.2024 г.

Въз основа на така проведеното административно производство, КЗЛД е издала решение № ППН-01-907/2020 от 25.03.2025 г., с което на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД е обявила за неоснователна жалба рег. № № ППН-01-907 от 29.12.2020 г. по отношение на „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД; обявила е същата жалба за основателна по отношение на „Спиди“ АД и на основание чл. 58, §2, б. „и“ във връзка с чл. 83, § 5, б. „а“ от ОРЗД е наложила на „Спиди“ АД имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 5, § 2 от ОРЗД.

Решението е връчено на 28.03.2025 г., а жалбата е депозирана пред КЗЛД на 11.04.2025 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 10 от ЗЗЛД. По силата на визираната разпоредба, КЗЛД изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. В чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679 е посочено, че без да се засягат останалите задачи, определени с настоящия регламент, на своята територия всеки надзорен орган разглежда жалбите, подадени от субект на данни или от структура, организация или сдружение в съответствие с член 80, и разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно, и информира жалбоподателя за напредъка и резултатите от разследването в разумен срок, особено ако е необходимо по-нататъшно разследване или координиране с друг надзорен орган. В чл. 55 от Регламент /ЕС/ 2016/679 е посочено, че всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с регламента, на територията на своята собствена държава членка. На територията на Република Б., надзорен орган по защита на личните данни е КЗЛД, съгласно чл. 10 от ЗЗЛД, както беше посочено, която с оспореното решение е упражнила своите правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Т. е., доколкото Комисията е сезирана от жалбоподател за наличие на нарушение на ЗЗЛД, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд. На основание чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от Правилника е председател и 4-ма членове, при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 20.11.2024 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали председателя и двама от членовете на комисията или 50% плюс един от състава на Комисията. Решението е прието с мнозинство, като трите гласа са достатъчни по закон. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК. Същото съдържа необходимите реквизити, като наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

При издаване на оспореното решение обаче са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците и до неправилно прилагане на материалния закон.

Нормата на чл. 32, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация препраща към АПК за реда за събирането на доказателствата, назначаването на експерти, представителството, призоваването и други действия в производството.

В нарушение на чл. 35 и 36 АПК от страна на КЗЛД не са изяснени всички факти и обстоятелства и не са събрани необходимите доказателства за изясняване на правния спор. Комисията се е ограничила единствено до изискване на становище и представяне на доказателства от „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД и „Спиди“ АД, като по отношение на второто дружество това се е случило с писмо № ППН-01-907/2020 от 28.06.2024 г., т.е. близо три години и половина след образуване на административното производство. Това от своя страна съставлява нарушаване на принципа за разумност и добросъвестност при упражняване на правомощията от страна на административните органи, застъпен в чл. 6, ал. 1 от АПК. Споделими в тази връзка са доводите на оспорващия, че този продължителен период от време от началото на административното производство до уведомяването на „Спиди“ АД е възпрепятствал дружеството да реализира правото си защита в пълен обем, като ангажира доказателства относно изпълнение на куриерската доставка, посредством данни от G. проследяване, видеонаблюдение, записи от телефонни разговори, системни записи, организация на доставките в пандемична ситуация и т.н. По този начин Комисията е допуснала нарушение и на принципа за равенство на страните по чл. 8 от АПК, като е дала времево предимство на едната заинтересована страна „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД пред другата.

В резултат на това неизяснени в хода на административното производство са останали особено значими факти и обстоятелства. В оспореното решение Комисията е приела, че между „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД и „Спиди“ АД е сключен договор за неуниверсални пощенски (куриерски) услуги. Действително е налице такъв договор, но същият е сключен на 21.02.2011 г., а не както е посочено в решението 21.02.2020 г. Неприложим към конкретния случай е подписаният между страните Анекс от 19.05.2021 г., на който се е позовала Комисията, тъй като същият е сключен след датата на евентуалното нарушение на обработването на лични данни - 14.12.2020 г.

В хода на административното производство, Комисията не е изисквала информация от „Банка ДСК“ АД дали пратка с товарителница 61278760375 е получена на посочената дата - 14.12.2020 г. от служител на банката, дали банката има служител на име Б. и дали същата е приела тази пратка.

Не е изисквана информация и от Ритуална зала относно същите обстоятелства, а именно: дали пратка с товарителница 61278760375 е получена на посочената дата 14.12.2020 г. от служител на Ритуална зала, дали има служител с име Б. и дали същата е приела тази пратка. В резултат на тези пропуски, недоказани са останали

възприетите от административния орган обстоятелства, че пратката не е получена от адресата Ритуална зала, а от Б. - служител на „Банка ДСК“ АД. За да обоснове тези си констатации Комисията безкритично е кредитирала водена между страните имейл кореспонденция, без да съобрази заинтересоваността от изхода на производството на лицата - автори на волеизявленията, обективирани в тези свидетелстващи документи и не е кредитирала обяснението на куриера, доставил пратката - В. Б.. В резултат на това, в оспореното решение е прието, че пратка с товарителница 61278760375 е доставена на „Банка ДСК“ АД, която се помещава на същия адрес като Ритуална зала, без наличието на официални документи, удостоверяващи този факт (напр. извлечение от деловодната система на банката, регистри и др.) Прието е, че пратката е получена от Б., която е служител на Банката, без този факт да е доказан с писмени доказателства - трудов договор, длъжностна характеристика и др.). Не е изискана официална справка - извлечение от регистрите, водени в Ритуална зала относно получените и заведените документи за процесния период. Не са взети и свидетелски показания от служителите на „Банка ДСК“ АД, работещи в офиса на [улица] в частност от служителя Б., ако изобщо „Банка ДСК“ АД има такъв служител в този офис, както и от служителите на Ритуална зала.

Така установените нарушения на чл. 35 и 36 АПК, допуснати от страна на КЗЛД в хода на развилото се административно производство, е довело до неизясняване на всички факти и обстоятелства и непълнота на доказателствения материал, необходим за изясняване на правния спор. В резултата на това недоказано е останало вмененото на оспорващия нарушение на чл. 5, § 2 от ОРЗД, изразяващо се в това, че в качеството си на администратор на лични данни и изпълнител по договор за неуниверсална пощенски (куриерски) услуги, сключен с „Аджибадем Сити Клиник МБАЛ Токуда“ ЕАД, „Спиди“ АД не е в състояние да докаже законосъобразност, цялостност и поверителност при обработване на личните данни на жалбоподателя в административното производство във връзка с вътрешна куриерска пратка с номер на товарителница 61278760375.

Не на последно място следва да се изтъкне обстоятелство, че Комисията е приела, че „Спиди“ АД се явява администратор на лични данни на С. С. Н. - инициатор на административното производство, но от писмените доказателства и по точно от товарителница 61278760375 се установява, че същата се отнася до пратка със съдържание „документи“. Този извод е направен без да се държи сметка за всички действия/операции по извършването на пощенската услуга. Обработването на лични данни е действие/операция или съвкупност от действия/операции, като същите са определящи за изясняването на това дали едно лице е администратор или обработващ лични данни. В рамките на предоставяне на една услуга (в случая куриерска) е възможно при едни действия/операции съответното лице да има качеството на администратор на лични данни, а в други да има качеството на

обработващ лични данни. Безспорно пощенският оператор има качеството на администратор на лични данни, когато обработва данни на подателя и получателя за извършването на пощенската/куриерската услуга (напр. имена, адреси и др.), но това не се отнася до проверката на съдържанието на пратка. За пощенския оператор не съществува задължение за извършване на проверка дали предоставените документите (част от пратката) съдържат лични данни и ако съдържат - за кое лице се отнасят. На пощенския оператор му се възлага от подателя да пренесе и достави определена пратка, която може да съдържа или да не съдържа лични данни. Възможно е същата да съдържа лични данни за лице, различно от получателя и ако се приеме тезата, че за обсъдената операция „Спиди“ АД е администратор, то тогава същият няма как да поиска съгласието за обработване от лицето, за което се отнасят данните. Следва да се прави разграничение между обработване на лични данни за подателя, респ. получателя, необходими за извършване на пощенската услуга и на лични данни, съдържащи се вътре в пратката. В този смисъл решение № 4166/24.06.2021 г., постановено по адм. дело № 3802/2021 г. по описа на Административен съд София-град, потвърдено с решение № 949/02.02.2022 г., постановено по адм. дело №8692/2021 г. по описа на Върховния административен съд.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира оспореното решение за незаконосъобразно, постановено при допуснато нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК, като административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая, не е събрал изцяло относимите за правилното решаване на спора доказателства и не ги е обсъдил в мотивите си, като въз основа на това е достигнал до необосновани и незаконосъобразни изводи. Това налага неговата отмяна, като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение. При новото разглеждане Комисията за защита на личните данни следва да събере всички необходими доказателства с оглед пълно изясняване на действителната фактическа обстановка.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на оспорващия следва да се присъдят разноски, които са в претендиран и доказан размер, съобразно приложения по делото списък по чл. 80 от ГПК, 577.76 евро, от които: 552. 20 евро (1080 лева) - адвокатско възнаграждение и 25.56 евро (50 лева) - държавна такса.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „СПИДИ“АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор В. М. чрез пълномощник адв. Т. К. решение № ППН-01-907/2020 от 25.03.2025 г. на Комисията за защита на личните данни.

ВРЪЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за ново произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в едномесечен срок от получаването му.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на С.“АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор В. М. разноски по делото в размер на 577.76 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: